

ע"י התורה מגיעים לביטחון ולהכרה בה'

אנחנו נמצאים כעת בקו התפר בין פרשה לפרשה, בין בשלח שזה הסוף של יסודות האמונה, לבין יתרו ומשפטים שזה התורה. ובשני היסודות הללו חלים ימי השובבי"ם, וכתוב בשיחות של המשגיח ר' יחזקאל לוינשטיין זצ"ל שאמונה ותורה אלו הם היסודות של התיקונים. וקיבלנו ממרן הרב שך, שזה לא דבר מקרי, אלא זה הקדמה נכונה לזה, דהיינו שבשביל להגיע לתורה מוכרחים להגיע לאמונה ובטחון, וכמו שאומרים בעבור אבותינו שבטחו בך - ותלמדם חוקי חיים, והארבע פרשיות הללו של אמונה ובטחון מביאים לתורה.

כיום אנחנו רוצים לעבור לחלק השני: עד היום ידענו שאמונה ובטחון מביאים לתורה, באים רבותינו ומחדשים לנו שזה גם בכיוון ההפוך, תורה מביאה לידי בטחון. וכ"כ בחובות הלבבות בפתיחה לשער הבטחון, שהואיל ובארנו בשער הקודם את חיוב קבלת עבודת האלקים, ראיתי להביא אחריו את הדבר שהכי נחוץ לעובד האלקים יותר מכל הדברים והוא הבטחון בה' בכל דבריו.

שבע שבע דברנו על רבינו יונה בשערי תשובה (ש"א אות י') והנה הבורא נפח באפי נשמת חיים חכמת לב וטובת שכל **להכירו וליראה מלפניו**. ואח"כ הוא ממשיך, ואחרי אשר בעבור זאת נבראתי ויהי בי הפך מזה למה לי חיים?

וכעת נראה, איך מגיעים להכירו? ובפשטות זה בא ע"י שמתבוננים. וראיתי בסידור 'שיח יעקב' למרן שה"ת שליט"א [שיש שם אוצרות גדולים, ושמעתי מהרב ליפא ישראלזון בשם דודו הגר"י זילברשטיין שאחרי הספר דרך אמונה, הספר הכי חשוב של מרן הגר"ק שליט"א זה הסיפור] שמביא על הפסוק והיו הדברים האלה את דברי הספרי (פרשת ואתחנן) שכותב "רצונך להכיר את מי שאמר והיה העולם עסוק בתורה", **כי בתורה רואים גדלות הקב"ה והכל נרמז בתורה**, עולם חדש, עם התורה מגיעים להכרה בה', וע"י להכירו מגיעים לבטחון.

ולמה באמת תורה מביאה להכרה בה? קיבלנו בזה ב' מהלכים, אחד של מרן שה"ת, והשני של ר' ירוחם. מרן שה"ת כותב שם בסידור, כי בתורה רואים גדולת הקב"ה והכל נרמז בתורה, (זה אמת. אבל בשביל זה צריך עינים לראות, וצריך להיות ת"ח).

הרמב"ן אומר שבספר דברים כל פרשה היא כנגד אלף שנה של העולם, ופרשת האזינו - כוללת את הכל. והיה לרמב"ן תלמיד אחד שהמיר את דתו, בר מינו, ועשה הרבה צרות ליהודים, וקראו לו אבנר. שאלו אותו התלמידים של הרמב"ן למה פרשת? אמר להם כי הרמב"ן מדבר דברים לא הגיוניים, איך יתכן שבפרשה אחת כתוב את כל הששת אלפים שנה? כך שאל בזלזול, והמשיך, איפה כתוב מה יהיה איתי?... סיפרו את זה לרמב"ן, אמר להם כתוב (דברים לב, כו) "אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם" אות שלישיית בכל מילה יוצא אבנר... בתורה כתוב הכל.

פעם הגר"א אמר בפדיון הבן שבמילה בראשית כתוב את כל התרי"ג מצוות. ונכח שם אדם שהתחכם ושאל איפה כתוב פדיון הבן? א"ל הגר"א זה פשוט, בראשית - **בן ראשון אחר שלשים יום תפדה**. אין לנו מושגים מה זה תורה, וכן נשאל היכן רמוז שמו בתורה ואמר 'אבן שלמה' דהיינו אליהו בן שלמה, וכידוע לנו כמה זה מתאים. אבל בשביל לראות את כל זה צריך להיות ת"ח גדול כמו מרן שה"ת. היום מראים לבעלי תשובה את השיטה של הרב ויסמנדל, שע"י חשבונות ודילוגי מילים ואותיות רואים יס איך כל מה שקורה בעולם כתוב בתורה.

וכן האריך בזה מרן הגאון רבי יוסף חיים זצוק"ל בהקדמה לספרו בן איש חי, הוא מביא זוהר (ח"ג, קסו, ב) פתח (רבי שמעון) ואמר "אילת אהבים ויעלת חן דדיה ירווך בכל עת באהבתה תשגה תמיד". אורייתא אורייתא, נהירו דכל עלמין, (אור של כל העולמות) כמה ימין ונחלין ומקורין ומבועין מתפשטי מינך לכל סטרין. מנך כלא, עלך קיימי עלאין ותתאין, נהרו עלאה מנך נפקא. - בקיצור הכל יוצא מהתורה.

וממשיך הבא"ח במתק לשונו, אורייתא אורייתא, כמה חביבין אינון מילין דילך, מה אילנא אית ביה שרשין, ואית ביה קליפין, ואית ביה מוחא, ואית ביה ענפין, ואית ביה טרפין, ואית ביה פרחין, ואית ביה איבא - אוף הכי אינון מילין דילך, אית בהו פשטי דקראי, דרשה, רמז, דקא רמזי חכמתא, גימטריאות, רזין טמירין, רזין סתימין, אלין על אלין, כשר ופסול, טמא וטהור, אסור ומותר, חייב וזכאי, ומכאן ולהלאה מתפשטין ענפין לכל סטר, רחבה את מני ים לית בך קץ ותכלית.

ממשיך הבן איש חי להלהיב, "אורייתא אורייתא, הא אהבה ורשפין דשלהובא דליבא - אבתרך. (האהבה ורשפי אש של הלב - אחרין!) יהא רעוא דתהוי אנת חקוקה בלבן - שתהיי חקוקה בלב שלנו. הדרך עלך אורייתא קדישתא, והדרך עלן אורייתא קדישתא. דעתך עלן אורייתא קדישתא ודעתך עלך אורייתא קדישתא. לא נתנשי מינך ולא נתנשי מינן, לא בעלמא דין ולא בעלמא דאתי".

התורה היא ענקית, הכל כלול בתורה. הרב שך פעם דיבר, והביא את הגמ' במנחות (כט, ב) בשעה שעלה משה למרום, מצאו להקב"ה שיושב וקושר כתרים לאותיות (התגין של הסי"ת). אמר לפניו, רבש"ע! מי מעכב על ידך? א"ל אדם אחד יש שעתידי להיות בסוף כמה דורות ועקיבא בן יוסף שמו שעתידי לדרוש על כל קוץ וקוץ תילין תילין של הלכות. אמר הרב שך, כשאנחנו רואים תגים בסי"ת מה אנחנו רואים? ציורים יפים, ועל כל ציור כזה תילי תילים של הלכה! אז הפשט הוא שאני בכלל לא יודע את השפה! את השפה של האותיות אני יודע, אבל את השפה של התורה אנחנו לא מכירים. זה כמו שיבא אחד עם כתב סיני. מי שלא מכיר - זה נראה ציורים, הוא רואה ציורים, אבל הסינים יודעים שזו שפה גמורה. אין לנו מושגים בשפה

של התורה, התורה מלאה באוצרות אין סוף בכל הכיוונים שיש, וכמש"כ הבא"ח.

ובאותו ענין, אני רוצה לספר לכם סיפור: הגאון ר' שמריהו גרינימן דבר פעם עם החזו"א על תורת הנסתר, ושאל אותו קו' עצומה, הגר"א בספרא דצניעותא כותב את החשבון של הגאולה, ואחר כך הוא כותב שהוא משביע את כל מי שמבין את החשבון שלא יגלה. ושאל הגאון ר' שמר"ל גרינימן את החזו"א, דבר ראשון אם הגר"א רוצה להשביע, למה הוא מחכה לסוף, שיכתוב לפני שהוא עושה את כל החשבון שמי שקורא ומבין את זה, זה על דעת שלא יגלה.

ודבר שני, כל מי שרוצה להשביע את חבריו - צריך שהנשבע יאמר אמן ובלוי זה - זה לא מחייב את המושבע, אז מי אמר לגר"א אמן?... כך שאל את החזו"א: אמר לו החזו"א, המילים האלו שהגר"א כותב בסוף זה חלק מהחשבון של הקץ!!! הוא הסתיר חלק מהחשבון במילים כאלו שמי שלא מבין ישאל את השאלות האלו ולא יבין... ואם הוא לא הבין למה זה חלק מהקץ אז באמת הוא לא הבין.

אנחנו מבינים את השפה הזו?! אנחנו יודעים מה זה תורה? מה זה עומק ומהי רחבות, זה רק להתלהב כמו שכותב הבן איש חי, אהבה ורשפין דשלהובא דלבא - אבתרך, וזה מה שאומר מרן שה"ת ר' חיים קנייבסקי.

במתן תורה ראו שאין עוד מלבדו

פשט נוסף מביא ר' ירוחם בדעת תורה (עמ' קצט), ונקדים: אנחנו אומרים בתפילה והאר עינינו בתורתך, היה אומר מרן הרה"י הגר"ש רוזובסקי זצ"ל והאר עינינו - איך קוראים למשקפיים שדרכם רואים? בתורתך! פתח ליבי - איך קוראים למפתח של הלב? בתורתך.

רש"י מביא (יט, ט) ויגד משה את דברי העם אל ה' - תשובה על דבר זה שמעתי מהם שרצונם לשמוע ממך: 'אינו דומה השומע מפי שליח לשומע מפי המלך, רצוננו לראות את מלכנו'. והשאלה נשאלת, מה לא ראיתם? אתם עומדים כעת במתן תורה, אפי' שפחה ראתה על היס מה שלא ראה יחזקאל בן בוזי! מה היא ראתה? מראות אלוקים שעין לא ראתה אלוקים זולתך! מראות שאפי' ליחזקאל בן בוזי לא גילו. מה זה רצוננו לראות את מלכנו? בקריעת ים סוף כבר ראיתם!!! אמר על זה ר' ירוחם, בלי התורה - זה לא שוה, וכמו שאומרים הבעלי מוסר, ראתה שפחה על היס, והיא נשארה שפחה... הבזק חד פעמי וגמרונו. במתן תורה כתוב שהקב"ה אמר אנוכי ה' אלוקיך וקרע עליונים ותחתונים, והראה לכולם שאין עוד מלבדו!

ידוע בשם ר' שמואל רוזובסקי שהיה אומר, למה כאשר לומדים תורה אז לומדים בכזה סערת רוחות, צועקים בקול, קופצים, מנופפים בידים, ברגלים, הסטנדרים מתעופפים... למה לא יכולים לדבר בצורה נורמלית?... ואמר ר' שמואל, כל מה שהיה במעמד הר סיני - זה היה מעמד לדורות ולא מעמד חד פעמי. והיות ומתן תורה היה בקולות וברקים, אז כך לומדים תורה לדורות, בקולות וברקים. וזו כבודה של התורה. הגמ' מספרת (עירובין נג, ב - נד, א) על ברוריה אשת ר"מ שראתה אחד שלמד בלחישתו, ובטשה ביה (בעטה בו...) אומר ר' ירוחם, כשהקב"ה פתח במתן תורה עליונים ותחתונים הוא השריש שכשיהודי רואה אנוכי הוא רואה מול עיניו עליונים ותחתונים ואין עוד מלבדו! וע"י עסק התורה מגיעים להכרה בה'.

המשגיח הגר"מ חדש זצ"ל, היה רגיל להביא את המדרש בפי משפטים שמספר על עקילס הגר, אמר לו עקילס לאדריינוס המלך (דודו) רוצה אני להתגייר ולהעשות ישראל, אמר לו לאומה זו אתה מבקש, כמה בזיתי אותה, כמה הרגתי אותה, לירודה שבאומות אתה מבקש להתערב, מה ראית בהם שאתה רוצה להתגייר, אמר לו הקטן שבהם יודע היאך ברא הקב"ה את העולם, מה נברא ביום ראשון, ומה נברא ביום ב', כמה יש משנברא העולם, ועל מה העולם עומד, ותורתן אמת, אמר לו לך ולמד תורתן ואל תמול, אמר לו עקילס אפילו חכם שבמלכותך וזקן בן מאה שנה אינו יכול ללמוד תורתן אם אינו מל, שכן כתוב (תהלים קמז, יט - כ) מגיד דבריו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל, לא עשה כן לכל גוי ולמי לבני ישראל. והשאלה נשאלת: וכי גוי לא יודע מה נברא ביום הראשון?! הרי בחידון התנ"ך באים כומרים ומדברים בבקיאיות מופלגת בכל התנ"ך, בשלמא אם עקילס היה טוען שהוא רוצה לדעת את יתגרי לודי נחא, אבל מה נברא ביום הראשון, מה כ"כ קשה לזכור? והתירוץ הפשוט הוא, אם תשאל גוי מה נברא ביום הראשון, הוא יוכל לומר לך שהיהודים אומרים שנברא אור וחושך, כך כתוב בתורה, אבל מה באמת נברא הוא לא יודע, יש עוד גירסאות... אז גוי לא יודע, הוא יודע רק לחזור כמו תוכי על מה שכתוב בתורה. אבל יהודי נשבע לך! אם כתוב בתורה - זהו זה! לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום, הקב"ה הטביע שכשיהודי לומד הוא יודע ומאמין בזה, ומסוגל לישבע על זה, וגם למות על זה!!! הקב"ה טבע בבריאה שכשיהודי לומד תורה הוא רואה שאין עוד מלבדו. ומי שלא רואה כנראה שהוא לא למד טוב.

הגר"ח קמיל זצ"ל מביא ווארט של הרבי מקוצק זצ"ל, כתוב בתהלים (קו, ז - יב) "אבותינו במצרים לא השכילו נפלאותיך, לא זכרו את רוב חסדיך, וימרו על ים בים סוף, וכו' ויאמינו בדבריו ישירו תהילתנו". אבותינו במצרים ראו כ"כ הרבה בים סוף, ולא השכילו נפלאותיך, הם לא התבוננו, ובאו כל רגע עם תלונות חדשות, הם רק יצאו ממצרים ומתחילים לצעוק המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר, כי טוב לנו עבוד את מצרים ממותנו במדבר, מי יתן מותנו ביד ה' בארץ מצרים, בשבתנו על סיר הבשר, הם שכחו את הכל. אבל כאשר ויאמינו בדבריו, הם קיבלו תורה ושמה קבלו את האמונה שבדבריו - אז ישירו תהלתו. כי התורה קובעת בנפש, ונותנת כח לבן אדם לראות.

קשה סילוקן של צדיקים

עולם התורה איבד שני זקני הדור. שני זקני ראשי הישיבות.

כשלמדנו בישיבה היו הבנים של הגי"ר דוד פינקל, (הוא היה הנכד של הסבא, והוא היה נקרא תלמיד מובהק של הגרי"ז מבריסק) והם סיפרו שבשמחת תורה אחרי פטירת הגרי"ז עיוב"פ, הוא בא לאשתו בחלום (הרבנית חנה, בתו של הגה"צ ר' הלל ויטקין ע"ה) ואמר לה אתם שמחים בתורה!! אין לכם מושגים מה זה שמחת תורה בשמים, שמה רואים שמחה של תורה מה היא, ועוד סיפר לה איזה קבלת פנים היתה לרב מבריסק בשמים, איזה שמחה בעליונים!

ידוע שר' ברוך בער היה תלמידו המובהק של ר' חיים הלוי מבריסק, וחשבתו לעצמי שהשבוע כשהיו שתי הלוויות ביחד, הגר"ח הלך לנכד שלו ר' משולם דוד, ור' ברוך בער הלך לנכד שלו ר' יצחק שיינר, ובדרך הם נפגשו שוב ר' ברוך בער עם ר' חיים.

אנחנו יודעים שגדולי ישראל מגינים על הדור. החזון אי"ש אמר שכל זמן שהיה את עמל התורה של ר' שמעון שקופ, ור' ברוך בער, היטלר ימ"ש לא יכל לבצע את זממו. הוא עלה לשלטון קודם, אבל הוא לא יכל לבצע את זממו. את העמל התורה שלהם ואת הגדלות שלהם - איבדנו. איך אפשר לא להרגיש שמתחולל פה משהו?! ובפרט היום שצריך כ"כ הרבה זכויות. יש כאלו שאומרים, להיפך, כעת הם באו לשמים ויגינו עלינו, איך מישהו אמר יאמר לצרותינו די, ד"י זה ר' דוד ור' יצחק. כעת הקב"ה יגיד לצרותינו די. אבל לא צריך להיות סומא... כשהם היו איתנו הם הגינו על הדור, וכעת שהם הלכו ועוד ביום אחד - זה אסון!!! אי אפשר לעבור על זה לסדר היום, זה כואב! על מה עשה ה' לנו? לקחו כבר כ"כ הרבה גדולים וטובים, עד כדי כך גם אותם לקחת!:

צריך לדבר על ר' דוד בנפרד, ועל ר' יצחק בנפרד, ולא נספיק כעת את הכל. נתחיל עם הגי"ר דוד זצ"ל, אשר גם היה בן עירו של מרן רה"י זיע"א ובידידות של ממש. ידוע שלהיות אצל הרב מבריסק זה היה מאד מענין, כל דבר היה אצלו בחכמה ובפקחות מיוחדת. ואנשים מאד אהבו להיות בקרבתו של הרב מבריסק. אבל את ר' דוד זה לא ענין, הוא למד בהתמדה והוא כמעט ולא היה בן של הגרי"ז, הוא היה בן תורה!

פעם שאל אחד מבניו של ר' חיים שמואלביץ את אביו מי היה יותר גדול הרב מבריסק או החזון אי"ש? וענה מה שענה. ושאל שוב, האם אתה מתכוין שהוא היה יותר גדול בתורה או גם בשאר הדברים? אמר לו איזה עוד דברים יש חוץ מתורה?

הסטייפלער כשהוא היה בחור הוא דיבר עם רב גדול בלימוד, ואותו רב מאד נהנה ממנו, הוא ראה עליו שהוא בחור גאון ורצה להציע לו שידוך, אז הוא שאל אותו מה אתה מחפש מה אתה רוצה, בת של רב, או נדוניא גדולה, או משרה תורנית, א"ל הסטייפלער אני רוצה בס"ה אשה ירא"ש ושתתן לי לשבת וללמוד, לא עניין אותו דברים אחרים, אמר לו, כן, אבל בכל אופן מה אתה רוצה עוד? אמר לו אני לא רוצה עוד שום דבר, אז הוא כתב לסבא מנובהרדוק דיברתי עם הבחור ואני ראייתי שהוא גאון בתורה. אבל לא ידעתי שיש לך בישיבה כאלו תמימים... מה, הוא לא קולט שחתונה זה לא רק דף גמרא!:

ר' אברהם יפה"ן שהכיר את התלמיד ה'תמימים' הזה, נתן לו את המכתב... אמר הסטייפלער, תמים בתמים נגעו [על דרך הגמ' בקדשים דמים בדמים נגעו] אני תמים! הוא תמים! יש עוד משהו בעולם חוץ מתורה?! הוא חושב שיש עוד דברים חוץ מתורה, הוא פה ה'תמים'.

יש ווארט של הגאון ר' ראובן גרוזובסקי (חתנו של הגרב"ב, ודודו של הגרי"י שיינר) שמובא בספר הדרשות שלו, וישב יעקב, ביקש יעקב לישב בשלוח קפץ עליו רוגזו של יוסף. צדיקים מבקשים לישב בשלוח אומר הקב"ה לא דיין לצדיקים מה שמתוקן להן לעוה"ב אלא שמבקשים לישב בשלוח בעוה"ז (רש"י בראשית לו, ב). ובפשטות העולם מבינים שעיקר לימוד התורה הוא מתוך קושי. אבל ר' ראובן אומר שהתביעה היא על ביקש יעקב, וכי אתה מבקש פה בקשות אישיות ומביע רצונות פרטיים! צריך לבקש ללמוד תורה ושיהי' לך את כל מה שיעזור לך ללמוד. אבל לא לבקש משהו מסויים רצון פרטי גם בשביל עבודת ה' אני רוצה כסף כדי שאני יוכל ללמוד תורה, או אני רוצה שידוך טוב כדי שאני יוכל ללמוד, לא כך מבקשים, תגיד

לקב"ה אני רוצה ללמוד! וזה הכל. וממילא כל מה שצריך בשביל ללמוד - יהיה לך. (וזה נוסח החזו"א באגרות לאם שתתפלל על בנה, יהי"ר וכו' ותהפוך את לבבו לאהבה וליראה את שמך, ולשקוד בתורתך הק', ותסיר מעליו כל הסיבות המונעות אותו משקידת תורתך הקדושה, ותכין את כל הסיבות המביאות לתוה"ק).

ביקש יעקב לישב בשלוח זה היה בצורה של בקשה אישית, אז קפץ עליו רוגזו של יוסף, אין בקשות פרטיות ורצון אישי כלל, רק דף גמרא. זה פלא פלאות.

דיברו פעם עם הרה"י הגי"ר מיכל יהודה ליפקוביץ לגבי תענית דיבור בלימוד, ואמר, אני לא מבין, תארו לעצמכם שיש איש עסקים מצליח והחנות שלו הומה בלקוחות כל היום כולו, ובלילה, אשתו תגיד לו, יש לך הרבה חברים שבאים באמצע העבודה ומפריעים, כדאי לך לקבל ע"ע שתתעסק רק במסחר ואל תדבר עם כל החברים שלך. הוא יצחק עליה... את צריכה להגיד לי כזה דבר! אני לא טיפש להפסיד מליונים בשביל החברים, אני יגיד להם שכעת אין לי זמן. אותו דבר, אם תורה זה העסק שלך ורק זה מה שמעניין אותך אז לא צריך קבלה לעשות תענית דיבור, פשוט אין זמן לדבר... המדרש שמואל (באבות ו, ז) מפרש, אחד מקנייני התורה זה מיעוט דרך ארץ, ומסביר, לפי שאם יבוא לפניו אדם נכבד בעודו עוסק בתורה יתבטל מלמודו כדי להשיב לאותו אדם. לא נעים לו לומר אני רוצה ללמוד אין לי זמן לדבר אתך, ואין זה דרך ארץ שהוא כאילו נוגע בכבודו. ולכן אמר במיעוט דרך ארץ, כי טוב לו שיהיה בו מיעוט דרך ארץ ולא יתבטל מלמודו.

סיפר לי הגאון ר' שרגא ברלין (בנו של הגאון ר' זאב, ור"מ בגאון יעקב) שהוא היה תלמיד של הגי"ר דוד, שבא פעם בחור להגאון ר' דוד ואמר לו שמספרים על אביו הגרי"ז שהיה פעם אצל הגאון ר' חיים עוזר, ור' חיים עוזר הגיש לו כוס תה. והוא לא רצה לשתות כי יש שאלה בהלכה לגבי ברכה אחרונה על משקה חם והוא אחז שלא צריך לברך, והעדיף שלא ליכנס למחלוקת, והוא לא רצה לעשות נגד ר' חיים עוזר שאחז שכן צריך לברך. קם ר' דוד וצעק שקר וכזב!!! לא היה כזה דבר בעולם! זה בער בו, ולא הבינו על מה יצא הקצף. אח"כ כשהוא קצת נרגע שאל אותו ר' שרגא היה איזה מעשה דומה לזה עם כוס תה? אמר לו ר' דוד בחינך נראה לך שאני ליויתי את אב א כל פעם שהוא בא לר' חיים עוזר?! אבל דבר אחד צריך לדעת: כשאני ראייתי את אבא עומד ליד ר' חיים עוזר - כל הגוף שלו רעד! וברור לי שאם הוא היה אצל ר' חיים עוזר והוא היה נותן לו כוס תה הוא היה שותה ומברך ברכה אחרונה אפי' אם הוא היה אחז אחרת! ולמה זה כ"כ כאב לי כי בדור הזה כבוד התורה ירד עד לאפס. לא יודעים מה זה כבוד התורה ומה זה אדם גדול.

ידוע שבבריסק לא היה סדר מוסר בישיבה, וכן בכלל חזו"א לא היה סדר ללמוד מוסר, ויש כאלו שנתלים בזה. וסיפר לי ר' שרגא, שר' דוד סולובייציק היה אדם מאוד מסודר והיה שומר על כל הספרים שלו, שישארו בשלמות, והיה לו ספר אחד שהוא היה קרוע ונחלק לדפים, וזה היה 'מסילת ישרים'... ועד כמה היו בעלי מוסר ובעלי מדות טובות, ורק שאחזו ללמוד ביחידות וברגש עדיף, וכידוע שהחזו"א אמר שבלי מוסר הרי טובעים בים של העוה"ז.

סיפרו הבנים של הגי"ר דוד פינקל זצ"ל, שאביהם היה מהמקורבים הגדולים למרן הגרי"ז, והיה פעם שהגרי"ז חשד בו שהוא עשה איזה

דבר נגדו והקפיד עליו. ור' דוד בפקחותו הבין את זה והוא לא בא יותר לפניו, אפי' שהוא ידע שזה לא נכון. אחי"כ נודע לרב מבריסק שזה היה טעות, אז הוא בא אליו והביא לו שתי מערכות של חידושי תורה, ואמר לו תראה, את החידושים הללו עוד לא אמרתי לאף בן אדם, הם חדשים ושמורים, וכעת אני נותן לך אותם במתנה, כעת זה כבר שלך ואין לי חלק בהם, זה היה הפיוס של הרב מבריסק, ובשביל ר' דוד זה היה שוה מליארדים... והיה כדאי לו שהוא יכעס עליו רק בשביל זה... ועוד סיפר הגר"ז ברלין שפ"א לקראת מוצש"ק בא להתפלל, והגיע אז הרב הלפרין מטה"מ שהיה אדם נכבד ומבוגר, והגר"ז היה אז צעיר לימים, ובקשו מרן הגר"ז שילווה להגר"ז סורוצקין, וזה כמובן לקח זמן, והוא הבין שכבר מאוחר לחפש מנין, אבל לכה"פ ישמע אצל מרן הגר"ז 'ברכו' של סוף התפילה, וכשבא ראה שעוד לא התחילו להתפלל, ותמה ע"ז מאד, ואמר לו מרן הגר"ז אני שלחתי אתך אז אני אחראי עליך שלא תפסיד בגללי תפילה בציבור.

אמר לי הגאון ר' נחום נבנצל שליט"א שכתוב בפסיקתא זוטרתא (של א' מהראשונים) לגבי מכת הארבה, שהארבה בטבעו אינו אוכל ואינו שותה, ולא כמו שאר הבעלי חיים שמטבעם אוכלים ושותים, אבל הוא נברא בצורה כזו, שברגע וצריך להביא את המכה הוא לא סתם אוכל, הוא מחסל הכל... (ופעם הביא הר"ר ישראל פרידמן לבית של הרה"י (למטבח) סרטון שמראים איך ארבה משתלט על שטחים אדירים, ובתוך דקה לא נשאר כלום!) רואים פה דבר מפליא. זה אחד שבטבעו לא אוכל ולא שותה, אתם שומעים?... הקב"ה פותח את הפה של האתון לדבר, ואת הפה של הארבה לאכול ולחסל.

נגיף הקורונה הוא כמו הארבה. זה יתוש שצריך מיקרוסקופ בשביל לראות אותו. הוא אולי גם לא אוכל ולא שותה, אבל כשהקב"ה רוצה להביא אותו הוא לא סתם אוכל... אנחנו שומעים על סיפור, ועוד סיפור, ועוד. חייבים קצת לשאת בעול! אי אפשר לראות את עם ישראל כ"כ שוקע ולהתעלם ולומר שלום עלי נפשי.

הארגון למלחמה ב'כלום'

הגה"צ רבי טוביה פולק שליט"א היום הוא נישא לתפארת בפי כל, הוא איבד את רעייתו ע"ה, ותוך פחות שנה גם את בתו ע"ה, והוא נשא הספד מרטיט שכל הרחוב דיבר על זה שכולו היה אמונה והודאה לה'.

השבוע ביום השלישי של בתו, עשו סיום ש"ס משניות בישיבת אמרי משה בה לומד בנו, ור' טובי דיבר שם במשך שעה ו-10 דקות על המושג שנקרא 'כלום'. ואמר כך: אתם יודעים שכעת פתאום כולם

מבינים מה זה ערך של חיים ופתאום כולם רועדים. יפול מצדך אלף ורבה מימינך, אמנם אליך לא יגש אבל כולם רועדים. אף א' לא יודע מה מחכה לו ולמשפחתו זה נורא ואיום! ואני ודאי יודע מהו הערך של החיים. מה דעתכם אם יבא אחד שיש לו אבא מליונר ויבקש ממש, אבא, תעשה לי טובה, תתן לי 10 מליון דולר, שואל האבא, מה תעשה עם זה? כלום! אז למה אתה רוצה את זה? כדי שתהי' לי הרגשה טובה שיש לי בבנק הרבה כסף... ובכל אופן מה תעשה עם זה? כלום! אז האבא בודאי לא יתן לו את הכסף.

כל אשר לו יתן האדם בעד נפשו, כולם מבינים שהחיים זה הדבר הכי יקר. יבא אדם ויתפלל ויבקש חיים. בשביל מה אתה מבקש חיים, מה תעשה איתם? כלום! מה אתה מתכוין? אני ידבר פוליטיקה. מה יצא לך מזה? כלום! אני רוצה לשמוע חדשות. מה יהיה לך מזה? כלום! אני רוצה לפטפט עם חברים מה יצא לך מזה כלום, אבל אני אוהב את ה'כלום' הזה ויש לי מזה הרגשה טובה, אז אתה מבקש מהקב"ה חיים בשביל כלום. כן, אבל אני כן ילמד קצת ויעשה מצוות. זה כמו לקבל מליארד ובאלף שקל לעשות משהו... זה לא מתקבל, מעושר החיים הזה צריך לצאת משהו. וכן מה תעשה בשישי שבת? אני יישן. מה יהיה לך מזה? כלום! הגיע הזמן לפתוח את העיניים!!! לא בשביל זה מחלקים חיים. [ועיין ברבינו יונה (אבות יג, י) שהוא מפרש כדברים אלו].

כאשר היו בשורות קשות בשואה עמד המשגיח רבי יחזקאל לוינשטיין ואמר מכאב לב, כתוב ויחד יתרו שנעשה בשרו חידודין חידודין אפי' שהוא כבר היה גר, אבל זה הטבע של בן אדם, אם מי שהיה קשור כ"כ שנים זה כואב לו, ואי"כ ק"ו עם ישראל, ואי ששומע מכלל ישראל במצב שהם נמצאים ולא איכפת לו, לא רק שהוא לא בעל מידות, הוא לא בן אדם בכלל!

כעת חייבים להתחזק, ולבטל את רוע הגזירה, ובנו הדבר תלוי ורק בתורה ותפילה, ותפילה כראוי זה רק בישיבה, ולהתרחק מכל אותם 'כלום' שמוצאין את האדם מן העולם, (וכמבואר ברבינו יונה שם).

זה לא הזמן להרשות לעצמנו להתפנק ולהתרפות, זה פיקוח נפש! של ממש, כל חיזוק בתורה ובתפילה 'מרבה תורה - מרבה חיים' וזה משפיע על כל העולם כידוע מהגר"ח מואלוז'ין זצ"ל.

הקב"ה יועזר שנתחזק ונזכה שהוא יסיר מעלינו רק את המות הזה, נשוב אל אלוקינו בחזקה, ונתחזק בתורה ותפילה, ונזכה לראות בישועתן של ישראל בקרוב. אמן.

לעי"נ

הרה"ג ר' משה חיים זצ"ל בן הרה"ג ר' אהרן זאב הי"ד
מח"ס המסורת השלם לתשב"ר
נלבי"ע כ"ג שבט תשס"ד

תנצב"ה

לעי"נ

הרב יחזקאל עזרא עבודי
בן ג'חלה אצלן זצ"ל
נלבי"ע כ"ד כסלו
תנצב"ה

ניתן לשמוע את השיחה ביום שלישי בערב ולאחמ"כ בשידור חוזר בקו השיחות שמספרו 074-740-3629

ע"מ שנוכל להמשיך בהפצת תורתו של מורינו המשגיח שליט"א, אנו זקוקים לעזרת הציבור

לתרומות והנצחות: 054-843-6282

לקבלת הגליון במייל: 4166058@gmail.com